

Nepodpisani se dopisi ne štiteku. Pripremljeni se prema tiskaju po 5 v. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoje 60 no., za svaki redak više 5 no.; ili u slučaju opetovanja za pogodbe sa upravom. Novi se listu poštarom naplatom (asignno postalo) na administraciju "Naša Sloga" imo, prizimo i najbližu poštu valja točno označiti.

Komu list nedolje na vrijeme, neka to javi odpravnitru u otvorenu pismu, za koje se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše: "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Izlazi svakog četvrtka na četvrtku.

Dopisi se novčadaju, ako se i neštiteku.

Nebiljgovoran listovi se neprimaju. Propisati: a. poštarinom stoje 5 for., za poštu 2 for. na godinu. Razmjerno for. 2/3, i 1 za polgodine. Izvanredne više poštarina.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Carintia br. 95

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari". Nar. Pos.

Otvorenje sabora

Mnogo godina, dapače vjekovo bili smo mi sužnji, a drugi gospodn ovdje u primorskih utranah.

Još od rimskih vremena bilo je ostalo jakih gradova, samostalnih obdina, koje su malo po malo primale talijanski jezik, kako se je mladio od latinskoga. A kada su bili ojačali Mlačići, oto ti dobar dio Istre pod oblastju lava sv. Marka, a to nešto mlom nešto silom.

Što nije došlo pod Mlačiće, padalo je polagano od svoja sloboda pod tudju gospodu, ponajviše njemčkoga rođa. Tako je došlo, da svo od kada se je pleso istrijski razvod, u tomu ima šest sto godina, ved se u vođem diolu Istro nije služiono priznavalo hrvatskoga ili slovenskoga jezika, kojimi govori vođina puka u našoj pokrajini. Gospodni no, trgovno no, javni službenik no, a hrvatski jezik ostado dakle samo za kimeta il točanka i kapača i za duhovnika, koj ga je jedini sliodio u svih težkoćni života, pa tako i u toj.

Ali od naroda do naroda, ili od koljona do koljena, bilo je prošlo mnogo i mnogo godina, to se je kao zakon postavilo, da cialu Istria ima samo jedan gospodujući jezik, a to je talijanski.

Tko je iz početka našoga narodnoga probuđenja pomislio i samo izrekao misao, da bi moglo i druguđije biti, toga su držali za preljunan, i pred vlastitim njegovim pukom opisivali ga za tuđijina, koj nečeli dobra svojoj rodnoj zemlji — No, došlo je vrijeme drugih misli i drugih čina.

Narod hrvatski i slovenski po Istri otvorio je oči, to je počeo računati o svom:

"Ako gospodujuća stranka talijanska neće ni da čuje kad ju što pitaj hrvatski, u svojem jeziku, kakova je to željad, gdje je njezina

dužnost brinuti se pojednako za cialu pokrajinu, gdje su naša prava?"

"Ako smijemo Boga moliti hrvatski, a Bog daje suncu da sije i daju da pada jednako i na njive Talijana i Hrvata, zašto, da kukavni zemaljski mogućnici nečaju moni pravo moje, kad ga pitam svojim jezikom?"

Po tih mislihi narod hrvatski i slovenski u Istri pozdravio je srdačnim veseljem pred šest godina onaj dan, kada se je u Poročkom saboru od strane pučkoga zastupnika čula prvi put hrvatska besjeda.

Narodu se poskoćilo srce, jer je na usta svojih zastupnika onaj dan oštovao: "Ojste Talijani Istro, ako smo braća, valja, da smo jednaki u svomu. Mi svoj jezik dižemo na onu visoku čast, na koju ste Vi vaš jezik podigli."

Ali kamo vođe zadovoljstvo ina odućiti svaka hrvatska duša, također preko medja maleno Istro, kada dođu, da se je dno 10. oktobra ovo godine prigodom otvorenju sabora u Poroču hrvatska besjeda čula i od strane predsjedništva saborskoga i od strane vladinoga zastupnika. Da, odmah iz predjednika, koj je kazao, da je za saborsko razpravo potrobit jedni jezik i jedini do čina rabljoni poslovni jezik saborski, odmah zatim ustao je sa predjedničko stolice g. dr. A. Duklić i sam u hrvatskim jezikom pozdravio je sabor.

Krajstvo saborskoga predsjedništva u Istri urotilo se je samo proti sibi. Tamo je za uvjek izgubljen biljeg izključnoga talijanstva Istro.

A kad se povrh toga uzmu na um, da je sabor pozdravio vladin zastupnik također u hrvatskom, i da je taj vladin zastupnik upravo onaj Aleksander vitez Elusohog, koj je u hrvatskom strankom u Dalmaciji i na

naših otocih lomio kopljem, ali izgubio svoj tan. Kada to pomislimo, mirne duše uzklizkamo: Slava Tobi Gospodi!

Da, slava Bogu, a svaka čast uztrajnosti naših zastupnika, jer niti je popustila dobro voljo saborska vođina ni e. kr. vlada. Ova, stoeđevina izvojevana je ultimatom, kojoga je dala hrvatsko-slovenska stranka u Istri: ili najsvodačnije priznanje, da smo narod, ili čoto od sutra sami sjediti u saboru, ali mislito na posljeduel

Istarski sabor g. 1889.

Otvorenje sabora. 10. oktobra.

Toga dana sutao se ved dno saborskih članova poaljo. 10 satih u stolnoj orkvi ksil sveđano sv. mise, koju je odpravio u katedralju presvj. goep. biskup dr. J. Flapp.

Poslije sv. mise uputilo se članski sabor u prostorje saborskoga odbora, to se taj pnsabavio u mediusobnom razgovoru skoro do podna. Okolo podna skupilo se saborski zastupnici svi osim jednoga — u saborskoj dvorani. Od vrlitah bijaše prisutan jedini biskup poročki presvj. goep. dr. Flapp. Saborske galorje jesu pune. U to stupo u saborsku dvoranu saborski predsjednik g. dr. Mato Campitelli i vladin zastupnik o. kr. namjesništvički savjetnik g. Aleksander vitez Elusohog. Zaustav ovaj posljednji svoje mjesto na doonu saborskoga predsjednika, dođim je svomu na lavo stojao dr. Anto Duklić, rođa talijanski.

Vladiki sabora!

Njegovo o. kr. apoktolako Veličanstvo udostojelo se milostivo imenovati protivljenjem odlukom od dne 1. septembra t. g. saborskoga zastupnika g. dra. M. Campitelli-saborskoga kapelanom za medjašnu grofiju Istri, to saborskoga zastupnika g. dra. A. Duklića njegovim zamjenikom u razvanju saborskoga sabora.

Iza toga nastavi vladin zastupnik: Sada će rođena gospoda izvoliti da polože u moje ruke sveđano obećanje, koje glasi:

"Obećajem vjernost i poslušnost cearnu, poštovanje zakona, sdušno izvršavanje svojih dužnosti."

Saborski predsjednik reče: promotto a podpredsjednik: obećajem.

Na to zauzmu sva trojica svoja mjesta a saborski predsjednik prođita sliedeći govor:

Postovana gospodo zastupnici! Pođadan pouzdanjom vrlinovnog gospodara prvom častju u pokrajini, što je najvika služba, za kojom možo težiti slobodni građanin, najvažniji cearskoj milosti, primih istu kano rodoljubnu dužnost; skuprem ponajvažju sama sobo, znadoh, da ušim doravao toll težakm zadatku, to požohli, da bude poavan na to koji drugi dostojniji od mene.

Primajuju to i strepou u duš, tješilo me zadovoljstvo pokrajine; no pripravljeno mi sveđanosti, koje će mi ostati uvjek u ugudnoj upomeni, počto naklisklju svaku moju žaluju, prinuđeno me na ozbiljno razmišljanje i duvju, da li ću moći odgovoriti našojvom.

Moja prošlost vam je jamstvo za moju budućnost —; distuđa snađaja, poštenje i stalnost našda, ozbiljnost i uztrajnost volje, sav život posveđano dobru moju uku domovino i pokrajino —; to mojih nastava koje du neokakljane sduđavali.

U vranju teško je oćeljavti dužnosti predsjednika ovoga visokoga sabora i glavara slavnoga saborskoga odbora, biti ćo mi nečovjbonim putokazom zakonik i pravilnik saborskij, dobro i čast Istro, a stalni vodič primjur slavnoga moza mi predastanika, kojega uzimljem za učitelja. Primajuju visoku čast i snajuć, da njoj nšam doravao, računao sam stalno na mudrost, na rodoljubnu samoznaju i na dobrohotno potrpljenje Vaše, medju kojimi brojim i vnanjom toliko prijatelja i starih drugova, i na razumno i marljivo sudjelovanje onih poštovanih, koje čoto izabrati kano prijedničko, tu na blagohotnu podporu cearske vlade.

Prošli sabori i dočini značajni zomajjski odbori učinili su mnogo na korist pokrajine i Istranah, što bi bilo nepravedno nepripisati. Priznavajuju to kao tuđa obćeg mlouja, štim to sa zahvalnošću, no ipak moram kazati, da troba jošto mnogo učiniti u strukali uzgojno-zdravstvenih i gospodarstvenih, naposo pako u uredonju raznih mjestnih uprava. Nego dobro urođeni urodi i cvatueće stanje pokrajinskih finansijah, koje nam dozvoljavaju, da mirno gledamo u budućnost to

PODLISTAK.

IX. Povest Kastva.

(1) od god. 1465—1778. (Dalje).

Godino 1598. namestnik kapetanije: "Andrej J. urković Ričanin, svako puštano časti dostojni gospodin."

Godino 1618. Jeremia de Leo.

Godino 1624. Juraj Stemborgur naučijostnik.

Godino 1630. po prilici unapred. Benedikt Sabbatini ili Sabbatinus. Zakopan je u kapeli sv. Svetih iza velikoga oltara sv. Jelone u Kastvu. Grobnja ploča vrlo je lopa. Odugov napise: Dous misericordie nostri. Onda orao jezuitski. a izpod njega golub sa uljikom i komad korinbijske. Pak napise: Benedictus Sabbatinus Pro Societate Jesu Collegii Fluminensis Cap. Castreus et sibi vivus et suae dilectio Coniugi Laurae natae Catalanae pre defuncto die X. Mai MDCXXXIV. mozna posuit.

Od njegove doba saduvana je krasna slika. Majka božja uzasi u nebo na krilih andjeoskih, a okolo nje sve poglavitiji sveti i svete božje, a nešto ved od njih kleči donator sin Sabbatinov mladi Carolus u ruhu redovničkom. Tu sliku obnovio je

ili prirodio Sabbatini za dušu svoga "sina Karla, a pomoću druge žene, koja se je zvala Laura Katalanska (Laura de Catalana).

Napise je izpod slike latinski: Bened. Sabb. Anno post Obitum Caroli filii ex dovoze eu (m) Laura de Catalana in 26 votis ux. diCavit (diovit) MDCXXXIII. Castreus Capitaneus.

Sabbatini bio je prvi kapetan, kojega su postavili jezuiti tada ved gospodari gospodnje. Nije bio aretan. Pod njim htoli se jezuiti sačiniti novi urban, to jest potanski popis i uredbu svega što lin narod ima davati. Narod se je na to uzbuonio spominjuć se starih doha, kad se je davalo desetinu samo od nekih priroda, pak mirna Bosna; a onda se pohujali te novotarije. Cesar pošalje Jurja Barbo Kozljakoga i Belajkoga gospodina neka, kao carski komisar razvidi što je. Ali je Barbu loša uređa hla. On sam optaue cearu meteh i novolju, koja ga bijaše stigla. To se je dogodilo godine 1635.

Naroda se dalo pod oružje do 500 glav. Na čelu bune stajao Ivan Pavlinić, a brat mu plovao Don Andrija da je bio buni sklon. Bačili su u lokvu Petra Baričevića i nekoga staroga Voločakca, jer da su izdajice. Sluga Sabbatinov da se je sretnom sgodom spasio. Grof Barbo i sed-

morica drugih, medju njimi rektor jezuitski i kapetan bili zatvoroni u kastolu i nisu se smeli pokazati. Narod je vikao, da hodo "stare pravice i starinsku skupitinu (il loro sonato, piše Barbo), a vra je bila u puku, da cear ne pedepna, kad je sav narod u buni. Barbo je pristao u onaj silni na podnuju kapitalacju, i podpijao sve što su Kastavci zahtevali, ali čim je odmaknuo peto, izjavlja, da ga oni podpijali i obećanje no vožu i piše vrlo slo o narodu. Preporuča cearu ovo: Poslati u Kastav jaku četu muškotira dok se narod ne umiri, razariti gradeko zidino, kastol sagraditi vani na povišom mestu, da gospoduju nad gradom i ukiniti pravou po kojoj se Kastavci do'nda izabirali sami župnika (plivana), jer da čovek kojega oni sami izvoljuju mora a njimi držati. U obće, da se tomu puku nesmije ništa dobra dati. Cesar je bio pametniji, pak nije nego malonim delom poslušao savete Barbove; dapače je zanimavo, da je upravo kolonjoda buno Ivan Pavlinić, koju godinu kasnije bio "komunika kaniler".

Godino 1647. Bio je kaneton Martin Diminić. Mnogo tužbo činili su Kastavci proti njemu.

Godino 1681. spominje se kapetan Luka Celebrić. I Diminić i Celebrić bijahu po svoj prilici Rođani.

Godino 1686. Fran Moralli. Kažu da je bio Rođanin. Zaglavio je u buni baš to godine. Tada rođ, da je proti "starij pravici" htio na silu uvesti desetinu od sođiva, a budi proštono i od dovojaka.

Ukupilja je ker staru i mladu, to su Moralla utopili u lokvi pred orkvom svoto Trojice.

O toj buni i zločinu nalazi se u pi-smohranah velika još neizražana razprava. Glavnoga krivca rođ bi, da se nikad nije pronašio, jer da je svatko pozvan na sud, govorio: "svi smo ga, i ja i moj brat i mojega brata brat i sudac Kinkola i svi do vragu toga, još ga je stara Mara s prošlicom badnula".

Morale je biti grozno to umorstvo, jer razjarona svotina loš je gospodar, kao i voda kad se razlije, ili vatra kada su razplamala.

Tim groznijo moralo je biti, kad je do danas ostala u narodu šala iz koje se vidi kakvo je čuđenje: bilo obuzelo onaj čas buntovniko.

Moralli, da je naimo nazivao na pomoć Boga i svotu Trojicu, a buntovnici da su vikali: Ni troba ne, čemo sami, sami!

Taj čin u Kastavčićini ni danas nije zaboravljen; ali meni se čini, da su više krivi bili drugi nego li puk sam. Istina je to, da je u Kastavčićini bilo velikih i

omogućuju, da napredujemo za po-
stignućem koristih, očekivanih od pokra-
jine u strukah gori spomenuh; i zemal-
jskomu odboru, da uspešno radi napram
vanjskijem polag želja, izraženih često u
ovom visokom saboru.

Oortav tako iz daloka zadatak zako-
nodavstva, koje danas podimlje, ovaj sabor
mora već od sada dati svomu radu stabilan
smjer.

Taj smjer jedino je moguć u složenom
razpravljanju poslova, koji se može po-
stignuti povratkom k jasnoj i objektivnoj
razpravi, za koju je neophodno potrobit
jezik od svih govoren i razumljen — onaj
koji je bio uvijek jezik sabora i poslava
(na strani većine bene, a na strani manjine
smjoh).

Stupaju prava zakonom zajamčena i
bez povriede slobode, služimo se sradostom,
koje nam omogućuje sporazumak, da raz-
pravljamo i protreknemo oobiljno poslova,
radi kojih smo amo poslani i zbog kojih
se ovdje skupljamo, da na temelju zakoni-
ka, koji nam daje pravo, autonomno
razpravljamo u poslovihi našo zemlje. Dno
Bog postala dvorana sv. Frana na novo
mjesto uzorna istarskog radoljubija, a tada
da biti ja sretni što smo poveli službi
stare moje doma, koje nam bio nakanio
provesti u miru (na strani većine i bene) i
Srdžimo smo našo silu na dobro Istra
naše, čim čemo zadovoljiti ne samo svoje
dušnosti i želji svih dobrih Istrana, nego
također otdinekih nakanama. Vrhovnog na-
stavnika, koji nam pomaže, dno pošteno
uvršeno samostajno kod vršenja dužnosti.

U ovom slučaju nobi smo bolje sa-
podoći ovo razjedanje nego poživljati Vaa,
da uzikliknato zajedno samom sa duvetvom
odanoga podanostva, da živi naš promilic-
ativni ocaar Fran Josip I. (na klupah već-
ine: ovrivala a' sa strane manjine:
šivio)

Saborska većina služala je pozvo
mirno šitanje govora, to se je čulo samo
par puta, po jedan ili dva glasa: b a n o l
Poslije toga ustano podpredsjednik
dr. A. Duklić, to reče jaanim i rasgovor-
nim glasom slododeti hrvatski nastupni
govor:

Visoki saboro!

Stupajući na ovu odlučnu
stolcu izričam svoja čuvstva
duboko zahvalnosti napram Njog.
Vođinstvu ocaaru i kralju,
koje mo je na nju milostivo po-
važilo; izjavljam, da su nopr-
strano vršili svoje dužnosti,
ako se pruži ugoda da budom
imao namjontit praovjotloga gu-
spodina predjednika i obo-
kujom od gospode drugova, da
da mo prj tom blagohotno pod-
pirati. (Olanovi manjine uzikliknati šivio)
Kad ja počeo govoriti, čulo se nešto glas-
ov i micanja na galerijah, koje je pak
umukla čim je čula znakove, da žuti, sa
klupa saborsko većino).

Nakon toga predstavil g. predjednik
goag. Blituecloga kao zastupnika oca. kr.
vlade u saboru, a ovaj reče najprije tal-
janski:

Visoki saboro!

Podani mi častni nalog kao vladinu
zastupniku kod ovoga visokoga sabora,
pruža mi ugodnu zgodu, da podržim vi-
soki sabor u imu ocaarske vlade (onda

rečo hrvatskim jezikom): U t m o v i s o k e
vlade, koju zastupam kod ovoga vi-
sokoga sabora, čast mi je podržati
Vaa štovana gospode ovog dana
u kojem četo sapodoći Vaa radnju
na korist istarske pokrajine (šivio i
na klupah manjine. Zatim opet taljanski):
Visoki sabor neka bude stabilan, da vlada
— kao što pripoznaje podpunu ravnoprav-
nost u pravlicah svih poštovanih zemaljskih
zastupnika, bez razlike narodnosti, kojoj
pripadaju ili jezika, kojim imadu no-
priporno pravo služiti se u
saboru, ona je istotako osvjedočena, da
su svi jednako i bez razlike oduševljeni
najskronijim radoljubijem te jedinom žel-
ljom promicati svojim radom što veći raz-
voat zemaljskog protibika. A na tom polju
pripravna je vlada pružiti svoju pomoć
zaključkom, koje će stvoriti visoki sabor,
budući da se u svemu, što se čelo pravog
blagostanja Istra, moraju naći u podpu-
nom suglasju rad visokoga sabora i neka-
nom ocaarsko vlado.

Poslije toga značajnoga govora predli-
g. predjednik formulu svčanoga obećanja
za saborsko članovo, koji su stojedži
proživati na predjedniku izričali „prometnu“
Talijani, „obećajom“ Hrvati i Slovenci.
Na koncu uročio g. predjednik: „Sjod-
niceu za subotu dno 12. sa koju priobit
također dnoviti rad.“

2. Sjednica 12. oktobra. Prilutni 20 zastupnika.

Predjednik dr. M. Okupičević,
vladin zastupnik vitez Blusci o g g.
Predjednik otvoril sjednicu u 11 sati
prije podno pošto je broj zastupnika ne-
konit. Čita podulji govor u kojem spo-
minje proranu smrt Njog. Visocih nadvoj-
vode R u d o l f a te pozovo zastupnike,
da ustanu sa svojih sjedala u znak žalosti.
Nastavljajuć govorio je o zaslugah pokoj-
noga zemaljskoga kapotana Vidulichy
te pozovo zastupnike, da ustanu u znak
žalosti sa pokojnikom.

Pozovo zastupnika F r a g i a o o m o,
da poloti obećanje.
Zaplanik posljednje sjednice, da ču
se predčitati u budućoj sjednici.

Priobduje poruku pravji. biskupa dra.
F l a p p a, da node moći priklustivoniti
svim saborskim sjednicam, nadalje javlja,
da se je isprisan pravji. biskup dr. Ivan
G l a v i n a, da nemože doći k sjednicam.
Pozovo zastupništvo, da se konstituiru
predjednički ured. Biraju se dva tajnika:
Isabrani bijahu sa 23 glasa gg. dr. Sta-
nčić i dr. Vergottini. Manjina predla-
že ja bilo litičdo pošto većina nije
htjela, da se bira jedan član manjine.

Zatim se prošla na izbor 6 ravnara.
Isabrani bijahu gg. Babuder, Boeich,
Conti, Oragilotto, dr. Gambini i
dr. T a m a r o. Manjina preda 6 biljih
litičdo knje i kod izbora tajnika.

Predjednik pozovo tajnike, da za-
uzmu svoja mjesta i da progledavaju o-
dušno kod dnljih glasovanja.
Predjednik pozovo zemaljskoga pri-
sjednika dea. G a m b i n a, da izričati o
posljednjih izborih na zemaljski sabor.
Ovaj čita predlog zemaljskoga sabora,
da se osvrnovo oni zastupnici, proti kojih iz-
boru nelma utoka. To su izabrani u valo-
podnju: do Francoschi, Scampicchio, dr.
Beelch, dr. Tamaro i dr. Clova; zatim

da je konačno uredin nasledstvo svoje kuće
i Roku ubrojio medju neodvojlivo posede
austrijskoga doma.

Njegova kći Margarota bijase žena
kaošnjega kapitana Jurja V l a h a.
Kapetan Ivan de Peri dočekao je dno
16. septembra 1728. ocaara Karla i se-
stoga a kad je putovao na Roku.

Plšo plemić od ocaarsvo pratinje, kako
je kapetan Kastav dovoao na poklon ti-
s u o i l j u d i dobro uvozbanih u oružju i
sa zastavom na čelu. Taj je poklon morao
biti na Rehlinu na medji kastavsko-redkoj,
na staroj oost, jer je ocaar dolazio iz
Trnova preko Skalnice. Uz bubanja bubnja
pozdravila je ta četa prolaznoga ocaara
držeo oružje na počast, a ocaar se je tomu
prikazu vrlo radoavao.

Godino 1730. nalazimo, da je kapetan
Kastva bio neki Martin plemioniti Terzi
i neznamo o njem ništa osobita, nego to,
da je na njegov predlog obdina odučila
obustaviti za neko vreme javne gostbo i
od prištedjenih novaca kupiti šest srebren-
nih svotnjaka za stolnu orku.

Godine 1738. do 30. decembra 1772.
bio je kapetan u Kastvu Juraj V l a h
čovak znameniti. O njem čimo kasnije.

Godino 1773. kapetan je Franjo F r a n-
z u W e l s e n t u r n a k i, Kastavsko već-
tužilo se je više puta, da je mladji bez
nauke i neznan, te se boje, da će se

izbori za gradove i Amoros, Sbleh, Ora-
gilotto, Gambini, Campitoli, Babuder, Fra-
giacomo, Stanich. (Izbori Stangera, Conti-
i Luusa, idu verifikacionalnomu odboru).
Zatim izbore u trgovačkoj komori t. j.
dr. Bubba, dr. Constantini i Boelch; te
naspokon one za izvanjsko obdino t. j. dr.
Vergottini i dr. Venier za politični kotar
Forež; Spinčić i Flego za pol. kotar Kopar,
to Janko i Mandić za pol. kotar Volosko.

Ostali izbori, proti kojim bijahu po-
doznani utoci, predati ču se, da je prosuđil
verifikacionalni odbor, koji ču se kasnije
birati.

Predjednik pita, da li imade čko
štogod prigovoriti predlogu zemaljskoga
odbora.

G. dr. B u b b a predlaže, da se iz-
ruče verifikacionalnomu odboru i izbori
za isvanjske obdine pol. kotara Volosko i
Kopar. (Predlog podupira većina).

G. dr. L a g i n j a reče najprije hrvat-
ski, a zatim taljanski, da se izruče dočio-
nomu odboru i izbori. spini za gradove
velli i mali Ložinj te onl istarskoga valo-
podnja. On čini to radi toga, jer ne bijahu
svi izbori redovito provedeni i jer ga sila
na to praksa, koju uvadja g. dr. Bubba,
premda se on a njom noslao. (Predlog
podupire manjina).

G. S p i n č i ć tumači g. 3. saborskoga
pravilnika, po kojem bi moralo biti pri-
govora ako se hoće izabrati spina izruđiti
verifikacionalnomu odboru. Pa njegovom
misljenju nobi se imalo izruđiti izborih

spina za Volosko i Kopar redovnomu o-
dboru pošto nelma proti samomu izboru
nikakva prigovora.

Većina prima predlog dra. Bubba, a
sabal onaj dra. L a g i n j a.

(Tako nje od „manjine“ hti jedan član
odobron, već svi predani verifikacional-
nomu odboru, promda nelma proti izboru
nekojih nikakva prigovora i promda su
nekoji jednoglasno isabrani bili. S većinom
glasovao je i zastupnik Conti).

Predjednik predlaže, da se bira ve-
rifkacionalni odbor od 7 član, koji ču
predčitati pripreno izbore, to da se poslije
sjednice ovaj i svi ostali odbori konsti-
tuiraju. Isabrani bijahu: Bubba, Defran-
coschi, Laginja, Stanger, Scampicchio i
Stanich.

Zemaljski odbor javlja, da traži ze-
maljski sud u Trstu zastupnika Mandića,
da može proti njemu postupati radi pre-
stupka proti zakonu o tisku.
U tu svrhu predlaže predjednik, da se
izabere imunitetni odbor od 5 članova.
Isabrani su: Defrancoachi, Bubba, Duklić,
Fragiacomo i Stanich.

Zemaljski odbor predlaže izvješće o
zemaljskih radnih te predlaže predjednik
da se bira finančajni odbor od 7 članova,
koji će pregledati i predčitati redno radno.
Isabrani bijahu: Amoros, Bubbin, Dobia-
novolji, Fragiacoamo, Flego, Venier, Volarić
i Wassermann.

Predjednik priobduje molbu nekojih
obdnara iz Draguna, Huma i Radionh za
odolopljeno od Buzotia; zatim molbu ob-
dnara Klancna, Očelna, Drage, Podgorja i
Grodano za odolopljeno od Dollne. Pred-
laže, da se bira političko-pravni odbor od
5 članova, kojemu ču se izruđiti spome-
nuti prošnje. Isabrani bijahu: Clova, Du-
kić, Luis, Sbleh i Vergottini.

izgubili kasnenu sudbenost radi njegova
neznanja.

D) od godine 1773—1861:

Da vidimo u kratko još nešto prošlih
dana: Kako rokosmo, godino 1773. pala
je Kastavščina pod državnu komoru; a
država je gospodila godino 1784. prodala
vitezu T h i o r y.

U njegovu doba bilo je nemira u nekoj
držvi. Poslije godino 1800. uročilo od
1809. do 1814. gospodovali su ovuda Fran-
cez. Malo se već znado u njih, ali striji
ljudi znali su pripovedati, da je vlada bila
dobra. Zlikovci su u red spravili otdrini
zakoni, a s dobrim narodom bili su dobri.
Gde si što izgubio ili popustio, onda si
mogao bez straha naći. Sudilo se je na
kratko u svakoj stvari.

Za vreme francoske vlade, ovi su
krajevi sadnjeli del novoga kraljevstva
ilirskega.

Kolikogod su Francezi bili dobri, ipak
je narod u ovih stranah rado došao opeta
pod austrijsku kuću, koja je tolike vokove
ovdje vladala. Dokaz tomu i pismo gene-
rala Nugenta. Ili kako je narod svao
Lužan-generala. Neka, ostano na uspomenu
poslednjim, dohašamo ga ovdje u hrvatskom
prevodu:

„Kada sam koncem agusta 1813 svō-
ljini, četami došao u okolici Roko i malo

Predjednik spominje izvješće zemal-
jskoga školskoga nadzornika, te ranne
prošnje: učiteljah; za podpore i predlaže,
da se bira školski odbor od 5 članova.
Isabrani bijahu: Babuder, Constantini, Scam-
picchio, Spinčić i Tamaro.

Društvo „Circolo d. cacciatori Tri-
stino“ prošil, da se promjeni zemaljski zakon
o lovu. Izruča se odboru političko-prav-
nomu. Svručilistati djači u Bođu mole pod-
pore. Ide finančajnomu odboru.

Stanovnici Orleca na otoku Cresu
mole za promjenu šumskoga zakona. Ide
pol. pravnomu odboru.

Predjednik priobduje, da je pruzeo
u četvrtak poslije 1. sjednice ured od
bivšoga zemaljskoga prijednika dra. Pe-
trisa, koga djelovanje opisuje pohvalnimi
ričimi.

Buduću sjednicu uriče za sriedu dne
16. t. mj. u 11 sati u jutro. Dnoviti rad
priobit ču pismeno gg. zastupnikom.

Pogled po svijetu.

Trat, dne 16. oktobra 1880.

Austro-Ugarska: Dno 20. t. mj.
zapodoći ču skupno ministarsko vie-
ćanje. Finančajno ministarstvo pri-
pravlja proinaku izravnog poraza.
Bože daj da nebudemo imali začaliti
današnji i onako pretočki sustav.

Zemaljski odbor razpravljajući finan-
čajno razporečje deputacije je predlo-
gogovornik. Govorili su proti dr. Brlić na temelju na-
godbe, dr. Amruš, zahtjevajući finan-
čajno samostalnu Hrvatsku, dr. Star-
čević, obilodjujuć vladinovo i neod-
vishnjako a današnjeg stanja, dr. Vrba-
nić i napokon Lončarović. Za pred-
log govorili su ban, Eggersdorfer i dr.
Spovoc ml. Većina ču naravski pri-
hvitati predlog rognikarno deputacije.
Izstupiti su iz kluba stranke prava Bar-
čič, Valušnik i Urpani. Zar smo u oči
još koje nove stranke?

Goviški pokrajinski sabor otvo-
rio se svotčano dne 10. t. mj. Po-
krajinski glavar grof Coronini i vladin
zastupnik vitez Bosizio govorili su
slovenski i taljanski. Izmedju ostalih
predmeti razpravljati ču sabor i o
građnji lučnice. Svi izbori zastupnika
bili su odobroni.

U českom, pokrajinskom saboru
je pokrajinski vrhovni mučnik otvorio
zasiedanje govorom u českom i nje-
mačkom jeziku. Mladoboski zastupnici
su već izruđili saborskom predjedniku
naort adresu na čara sastavljen po
dru. Gregoru. U toj so adresi zahtjovu,
da čur kao boski kralj zaprisegno, da
ču uzpostaviti i održavati sturodrovna
prava česke kraljovine. Nadalje za-
htjovu se promjena izbornoga reda na
štota plemstva, pak s toga je očito da
većina neču prihvatiti to adresu.

zastav, našao sam u ono gospo-
štvo i u naroda najbolje mišli. Imao sam
proti sebi pretažnu silu neprijateljeva. Da
nadopunim manjak u vojski odlučio sam
urediti domobranstvo.

Kastavščina pristala je na to vrlo rado
i postavila na nogu jednu diviziju. Kako
je neprijatelj postupio napred, obratio sam
se na Kastav i Istru i našao sam vrlo ko-
ristnu podpore u valjanosti i privržnosti
Kastavčan.

Kad smo neprijatelja pozvo predobiti
u onih stranah i je odjedrio u Italiju, pošla
je samnom spomenuta Kastavska divizija,
u više bojova učinila mi je najbolju službu,
imala je i volikoga gubitka. Valja da da-
dem najbolju svodobu gospodstvu i stanov-
nikom Kastavščine o njihovom pomažanju
u onih pogodljivih vremenih; oni pokazube
najveću vjernost i junstvo, prem je uspeh
još bio dvojben i premda bi oni bili po-
spali, da nam nije za rukom počto podu-
zeće. Oni su sa svim tim stupili napred i
svojim junstvom, mnogo pripomogli tomu,
daje moje poduzeće uspeo.

Spomenuta divizija borila se je kao
da je stara vojska i zaslužila je čast rad
svoga junstva i zapta (discipline).

Roka, 22. junja 1814.

(Podat.) Nugent, m: p. GM.

Nastavit ču se.

U Dolnoj Austriji je stupio u **magistru namjestnik barun Pospinger**, a nastupio ga **grob Kielmannsegg**, to nekoji daju toj promjeni političkoj važnosti, jer prvi je bio protivnik davanja vlade, a za drugoga se nadaju, da će znati krotiti izliove doljno-austrijskih obožavatelja velikoga njemačkoga rajha (carsva).

Srbija: Uz privolu kralja Milana pohodio je kralj Aleksander svoju majku kraljicu Nataliju. Već se sastala i skupština, koja ima iznadju ostalih vodeći i o reorganizaciji vojske. Nekeji tvrde, da će skupština razpravljati i o bračnim razmiricah kralja Milana s kraljicom Natalijom: Ministarstvo Gruić podneslo je ostavku.

Crnogora: Kneževska se obitelj pomnožila za jednog člana, kneževinja je hajme porodila sinu. U kneževini se narod množi, a elementarne nezgode prouzročuju sve veću biedu, to se i ovih dana izselilo 6000 Crnogoraca u Srbiju.

Bugarska: Knez Koburg odputovao iz Bugarsko. Znaustavio se na svom putu u Beču, Münakovu, a sad je u Parizu. Nekoji daju tom putovanju važnu političku znamenovnu, drugi vole da trnuži ženu, trodi da želi sklopiti veliki zajam za Bugarsku, a je jili napokon koji tvrde, da se već neko ni povratiti. Za njegovog odsutja bio u Sofiji ruski knez Dolgorukov, koji pozvao Bugaro na zajedničko sa cara Aleksandra II. i rusko vojniko palo za oslobodjenje Bugarske, ali vlada zabranila to zajedničko, bojeći se namira.

Rusija: Car Aleksandar III. bio u Berlinu, da uzvrati pohod njemačkom caru. Nit izmedju carova, niti od naroda nije bilo srdajnih izliova. Kod gostbo njemački car dovršio namravicu u ruskom jeziku, a ruski mu car odvratio francuzki. Dakle pohod iz puke pristojnosti.

Fransina i Jurina
Fr. Ča do to Juro red? „Viktatore delo karni?“
Jur. To ti jo kume moj dragi, duhtor, ki blago bakarom vizituje kad ga ubiju, pak ako je meso bolno, onda se ga mora zakopat, ali ni baš treba, da je duhtor ki to nastoji, nego mora bit postolar i mornar itd.
Fr. Ma neki ljud govore, da to se zato ljudi studijani, a no postolari si mornari kako ti gorovik.
Jur. Borne dragi moj, ja mislim, da ni potroha studijanijega za ta posla, nego je naš bradašić.
Fr. Znam da ni, jer on je sila studijan, ali ča doš kad istoš bokari dolaju ča to.
Jur. Muči Frane no, svo se obrno samo slava božja ne, pak ča i to. Sada z Bogom.
Fr. Bog, Bog!
Fr. Čujš Jure, je ča novega a Parenca?
Jur. Varamontu nisam, niš čul.
Fr. Ča nju urodili pumidori i lemuncini ovega lota.
Jur. Aj su, ma...
Fr. Kapin, doš red, da strah je vrag.

Različite vesti.

Hrvatsko-slovenski klub na porečkom saboru konstituirao se odmah na početku zasjedanja sazajtskoga sabora izabrav za

predsjednika g. dra. Matka Laginja tajnika g. M. Mandića. Hrvatsko-slovenski klub broji u ovom dočlanova.

Sabor u Poreču. U sjednici držanoj dne 18. t. mj. zastupnik dr. Laginja zahtjeva, da se u zapisnik posljednje sjednice uvrsti, kako je zomajski kapetan dr. Campitelli držao nastupni govor u talijanskom jeziku, njegov zamjenik dr. Dukić u hrvatskom, a vladin zastupnik u obadnih jezicima. Vladin zastupnik priključio se za svoju osobu tom zahtjevu, to bje prihvaćeno predlog. Većinom glasova bje prihvaćen predlog imunitetnog odbora, da se ne dozvoli sudu prosliditi iztragom proti zastupniku Mandiću radi tiskarskog prestupka. Živa se razprava razvila izmedju zastupnika Mandića i Fragulomaa, jer je ovaj objedilo „Našu Slogu“, da radi proti protivnikom istarskog pučanstva. Dojdnuća sjednica bit će u subotu, a na dnevnom redu bit će izbor pokrajinskog odbora.

Pravedništvo polit. društva „Edinost“ pozvilo gg. odbornike i njihove namjestnike k sjednici, koja će se održavati dne 20. t. mj. u 10 sati prije podne u prostorijah „delatkega podprepnoga društva“ (Vla Molin piccolo br. 1). Na dnevnom je radu pogovor o budućih mjestnih izborih. Predmet je jako važan; to se preporuča gg. odbornikom, da se odazovu.

Isbori gradekog vieda u Tratu su raspisani; a izvršiti će se kako slijedi:
 Dne 4. i 6. novembra bira IV. tielo, dne 7. i 8. novembra III. tielo, dne 12. novembra II. tielo, dne 14. novembra I. tielo, svako po 12 zastupnika, a napokon dne 17. novembra bira okolica svojih šest zastupnika.

Dr. Dinko Stančić u Krku. U posljednjem am broju javili, kako je taj naš argonauta doplovio do Krka. U nedjelju vodio je bila sjajna goetba kod Oheoohu (Koko) Magro. Račun je plašo naraveki „al štor Doktor“. Bili su zastupnici svi slojati, a glavni je ried vodio najnik. Bilo tu nekoliko činovnika o. kr. poručnika uroda, kao vodje talijanske stranke u Krku, nekoliko krčkih šifrista, nekoliko moara, dva oca, kr. crkvnika (valjda da predstava političku oblast), pak onda kao najglavniji gostovi bili su Balista pridjevok Brockio, bezposleni orevljar, njegov brat Nane pridjevok Mitnjari, koji držao ne potjeduju do li dobar to jeat jak glas, a napokon apošto talijanako pravjoto Marko štanjar. Ti su bili, sa stolom sa Luštrislom, a u drugoj sibli bio pak još demokratičniji sloj. U neko duba posjetili luštrislom svoje porjanice u drugoj sibli, a predstavili mu jli Brockio: „Illustrissimo Signor Duputate lo gho presento i suoi fideli“. „Dravil bravil magnò e bevò sio!“ odgovori on. Marko štanjar bio je toll urhiden na taj sjajni govor, da ga je hitlo po; što po to poljubiti, ali ga Brockio potegnuo za volaju i tako ga ustruko. Sutradan pušio je luštrislom dvio tri deputačije moara i nukili posljednika. Pitali su tri stvari i svo njim obećano, da će dobiti. To su: kome, sloboda u stoku žumo i oprost poroca na rakiju. Nešto, plandju kotliarinu, red doleta: „Ja prenda auora sto anno, ma per sto altro gho la farò vodor el Stanio“. Mnogo doista mozo taj luštrislom, kad za volju svojim nullim krčkim moarom mozo ukliniti državni zakono. Razstanak bio je ganutljiv do suza. Sakupilo se potdostorice mamuvnih „fideli“, koji iz hrpavih gria saoriše dva tri „Eviva“ (la cuocogun), pak se luštrislom je nekajimi taljubic, naravaki i sa svojim Brekidom i Markom štanjarom, kojim je zato izbrojio i fur. i onda... „orminata la commodia“. Zar ne luštrislom, da od uzvišena do zinošna je malen korak?

Odbinskim tajnikom u Pazinu je imonovan g. J. Zio, koji je dosad bio u istom avojetvu na Punta. Veseli nas što Pazinška občina dohiva vrstnog tajnika, a s drugo strano se nadamo, da će goap. Zio znati odgovoriti pouzdanju, što no ga unj postavlja odbinski odbor.

Blakupam lavantinskim (Maribor) bio je imonovan goap. dr. Mihovio Napotnik, ravnatelj Augustinjanuma u Beču. Naša brada Slovenci, a i mi s njimi se veselimo tom imonovanju, jer dobivaju usorna, učena i rodoljubnog blakupaa.

Gospodja Maruša Pavia Neurautterova supruga oca kr. vojničkoga intendanta i gradekoga starješine u Pragu postala je članom utemeljiteljine bratovštine hrvatskih ljudi u Istri. Ona je poznata u Češkoj kao neutrudiva radilica na narodnom polju. Bivaj pred dvio godine sa ostalimi čakimki izletnicima u slovenskih zemljah i u Tratu darovala je i sakrala lepu avotu sa društvo sv. Cirila i Metoda u Ljubljani. Njezinim potaknutjem bio je postavljen u primljen predlog o papiru i postajenih sa grbom bratovštine. Prologa mjeseca prolazće

Voloskim, izradila je svoju utomoljeljnu avotu kao i godišnji prinos, njezino prihajloce apentolsteo gospodjo Gabriola Provasova. To jo doista liop primjor bratske ljubavi, u koj bi se moglo ugledati i gospodja Hrvatica i gospodjo Hrvata.

Iz Pazina nam pišu: Od 1. oktobra svaki koj dođe u Pazin opazi njoku izvanrednu živahnost i gibanje u katalu Montekukulija. Citatelji pitat ča, što to znači? Valjda zato — što su na pragu isbori Pazinske občine. Ne zato, nego tu ča viditi voz do voza nakraoni bielim grozdjem, koje izkrovaju redomice pred napomenutim kaštelom. To je grozdje kupio gospodin Oh. Baudot u ime svojega principala goap. J. Champion-a (Sampion), bogatog trgovca vinom i šampanjom u Reimau u Francuzkoj. Bielo grozdje iz Gradišća, Lindara, Pazinskoga polja, Berna, Trevisa, Motovunskih Novaka, Kaldjera itd. bilo te plaćeno od 9—10 novčila kilogram — oim njekoliko vozovah po 8 novčilih. Seljaci su napomenutih krajevah s pootka tesko su pristali na prodaju svoga grozdja; jedni jer nisu bili naučni prodavati grozdje, a drugi iz njekakovo čudne predaide. Nu njekoji trdoglavo kad su vidili, da se njihovi sujedji vradaju iz Pazina a lišpali stotinami forinli, koje su bili dobili za prodano grozdje, a višo njih punim čabri dropljah, prihili su i oni u Pazin svojim grozdjem. Valja znati, da je gospodin Oh. Baudot, glavni ravnatelj g. J. Champion-a vradao badava drugino oštoga grozdja, svim oim seljakom, koji bi bili dopuštali dobro i zdravo grozdje. Grozdje ošmijo so poavo na lahko, tako, da letimi dropljanami čini so dobro i zdravo pido sa kućnu potrobu — ili so pako pako pidi rakiju. Čast, poštanjo i srodni goap. J. Champion-u i njegovu vroduomu ravnateljju goap. Oh. Baudot-u, koj so jo odlučio doći kupovati grozdje u Pazin — samo šteta, da jo došlo njekoliko dana prekasno, buduć su bili ljudi u njekih selih već potrgali. Nada jo svakeko volika, da do gospodin Baudot i buduce godine u ime svojega principala doći kupovati grozdje u Pazinski kotar. S toga bi bilo dobro, da ljudi glodaju sumporati grozdje proti staroj bulosti (kriptogamli) i škropiti modrom galicom, trejo lišu proti peronospori (mildevu). Što sa tiele oiene biolooga grozdja, svaki vidi, da jo bila ovo godine prilično visoka. Gospodja Francozi ne mogu se nahvaliti gostoljubivost i na lepom dođoku naših ljudi, a osobito njekojih naših četitih župnikah, kojim su izrazuje ardačnu hvalu od strane gospode Francozah kao što i od naše strane. A velikih anuzlag ido i gospodinu M. Kristofiju učitelju u Kopru, koj je naputio i dopratio francuzke trgovce u našu krajevo, to njim je slušilo kao vodno i tumuš — ardačna mu hvala od strane naše i od strane olooga naroda, još ni jo spomenuli, da jo voliko nado, da se dojdudo godine nastani u Pazinu njeko francuzko bogato društvo, koje do kupovati vodo svake vrsti, naimo šljivo (kroko), broskvo, trešnje itd., dakle ljudi božji, nastojte saditi i marljivo gojiti vočka, bit ča vaša volika korist.

Iz Oprella nam pišu, da prigodom izbora biranih birača u onaj odbini nisu svi izbornici primili poziva na izbor, nego većinom samo oni, za kojih se znalo, da će glasovati za talijansko predloženo. Ča limo što, naš rodoljubi niu radi toga, na vrijeme poženei prosjedu. Dvojica naših ipak htjeli se osvjedočiti kolikim jo bio dostavljen poziv, to u svu vrstu zaradali su svo izbornike. Kako čujemo, obdinski nadolnik vrag jo baš tu dvojicu prošle nedjele u obdinski ured na odgovornost, to nekoji misle, da jo to radi toga, što su izpitivali postupak kod izbora. Molimo prijatelja, da nas obavijesti o daljnjem razvoju stvari.

Iz Lindara piše nam, prijatelj: Nakon što jo dvio godina bila zatvorena naša puška ošiona, obismo lanjske godine vrstnu učiteljsku silu u osobi goap. Julija Mirana. U kratko vrijeme svog boravka u našem mjestu znao se on svojim maritim i revnim podučanjem steći ljubav olog pučanstva. Ta milota jo bilo vidjeti našo mlado škololice, gdje marljivo pohadjaju učionu, skladno i lepo pjevaju naše pjesme, mirno se ponešaju putem, dolaze u crkvu sa ovdje objubljenim molitvenikom „Oščo budi volja tvoja“ itd., dođim sa se prije bezposleni ulicom skitali. Velika jo doista u tom pogledu zaslug goap. učitelja, to ča mo roditelj njegovih učenika biti za to do vlika harni. Tim veća jo pak naša žalost, što nam se tako na brazo opet dieliti sa vrlodnim goap. učiteljem, koj je, da bude bliže svojim, preelio se u voloski kotar. Njegova ča us-

pomena bli ipak vrjek uz nas, a i ono zdravo njomo, što no ga jo u naš pumladak pošaj. Nekoji govore, da se sa našu školu tozko nadja učitelja, jer jo mnuk mješeviti, naimo hrvatski i talijanski. Velika jo doista nepravda, koju se nanasa ovom izključivo hrvatskom pučanstvu. Zašto u Pazinu, Pulju, Poreču, Piranu, Jopiku itd. nije uz talijanski naukovnik, gozkom i hrvatski? Ili zar da za nje Irvato u Istri ima biti g. 19 drž. temeljnog zakona samo mrtvi slovom? Vriemo bi bilo, da se jednom udovolji želji ovog pučanstva, to da se ustanovi škula samo sa hrvatskim naukovnim gozkom, kako to i zdrava načela poduko zahtjevaju, pak bi se laglje i učitelja našlo.

Zaključujem željom, da čim prije dobijemo vrednog našljednika našom nezaboravnom goap. Miranu.

Iz Dubavnice primamo i priobčujemo slijedeće vješt: Veliku ogorđenost jo prouzročio u ovom pučanstvu onaj list goap. Tončiča, što no ete ga preobliči u broju 30. dišne „Naše Slogu“. Krv jo udarila u obraz, svakom poštomom Irvatu, čitajuć kako, bezobrazno onaj tudjinac u naših krajevih vrijeđa ovo pučanstvo, nekakju našu njegovu narodnost, a namičući mu talijansku i, što ja znam još koju. Onaj list medjuim proizveo jo nužnu reakciju. U obdinski sjednici držanoj dne 25. minulog septembra izmedju 19 obdinskih zastupnika 14 njih živo jo pravjodavalo proti postupku g. Tončiča, a ujedno prihvatilo predlog, da se raspisao natječaj na mjesto tajnika sa hrvatskim uvodnim listikom. Natječaj se ima raspisati do šest mjeseci od dana sjednice. Nadamo se, da do obdinskog sastupstva snati uztrajati i prihvatiti kriptost avomu zaključku. Nu ogodno jo dirnulo ovo obdinaro izpravak, što no ga u poreskoj „Istriji“ preobliho naš g. nadolnik. Na taj tobožnji izpravak imamo prihvatiti, da ako g. Tončič jo i bio prodajotnikom zdravativnog odbora, nije bio još a timo vlastan, da piše u ime našeg obdinskog odbora i da u ime ovoga vriedja hrvatsku nam narodnost. Primjedujemo i to, da g. Tončič jo dopado mionobio i zaključak zdravativnog odbora, jer jo ovaj izvečno zaključio, da ima raspisati natječaj i u hrvatskom jeziku, to da hionik, koji želi natjecati so na ovo mjesto, imao poznavati i hrvatski jezik. Kako može dakle goap. Bogovidi opaziti, nije on bio pozvan, da dao izpravak, jer nena na što jo ovladalo zdravativni odbor g. Tončiča, a još manjo jo bio pozvan, da dao kao nadolnik onakav izpravak, koji no odgovara volji obdinskog zastupstva i odbora. Goap. Bogovideu kao čovjeku jo prosto i nadalje prijateljovati sa gospodinom Tončičom, kad ga budu vrijeđali, ali kad taj goap. Tončič vriednja olog pučanstvo ovo obdino, tada z. Bogovidi kao nadolnik imao bi uetati na obranu ovog pučanstva i uvriedjonog mu ponosa.

Ravnateljstvo pokrajinskog gospodar- skog zavoda u Poreču otvara natječaj na 6 mjesto pitomaca u onom zavodu za dvogodišnji školici točaj 1880—90 i 1890—01.

Poduka idjo glavno k tomu da praktičnim putem pripravi mladiće razumnom obradivanju traš, konoharstvu, vočarstvu itd. Pitomci obraduju zemljištu pripadajuć zavodu i služe u konobi, a uzamjenu njim zavod daje stan i hranu. Molbo se podnašaju do 8. novembra t. g. ravnateljstvu, priloživ kratni list, obdinsku svjedočbu da pripadaju posljednjem sloju i svjedočbu da su vještiti čitanju i pisanju, to prvim četirim vrstim računaa.

Natječajni so mogu oni mladici, koji su navršili 13. godinu. Pitomci imaju se providiti sami nužnim osobnom ruboninom, to blagdanskim i svakičanjim odolom i obudom.

Austrijsko društvo za ribarenje i uzgoj riba. Dne 10. t. mj. bila jo u Tratu sjednica tog društva, to su bili prihvaćeni razni zaključci naihar našeg ribarstva, podiljeni bezkamatni prodajotnici za dobavu ribarskih sprava i dano nukoje nagrado za lov škodnih riba. Izdana su listom i pravila tog društva, to pošto je olij istoga, da promakne domade ribarstvo, mi preporučamo našim sumišljenikom, da ga podupiru.

Trgatva. Prošlog tjedna obavila se trgatva u svoj Istri, a sudod po glasovih, koji nam stizu, bila jo u obće jako nepovoljna, toll gledo kolikode, koji glode kakvoća. Negdje tuča, drugdje mildev uništiti su ovogodišnji plod. K tomu se ovo godine dobrašno pridružilo lug (kriptogama.) Hoće li neskoru to nezgode osvjedočiti našo vinogradare o nužni sumpranja i kreopljenja modrom galicom (vitriolom)?

*) Kako čujemo, Jur jo imonovan drugi učitelj.
 *) Valja nam pismo prot-amin stiglo. Op. Ur.

